

Prymat Piotrowy

1. Świat wszedł w trzecie tysiąclecie nowożytnej historii ze wszystkimi problemami, które przyniósł wiek XX i z całą spuścizną wieków minionych. Na przestrzeni dziejów problemy nie ominęły także Kościoła. Znamieniem współczesnych czasów są rozłamy, rozwój sekt czy próby fałszywej „demokratyzacji” struktur kościelnych, wielu też podważa rolę papieża, jaką spełnia on wobec wspólnoty wierzących. Z tego powodu szczególne znaczenie ma dziś uzasadnienie prymatu Piotra i jego następców.

2. Katechizm Kościoła Katolickiego naucza: „Jedynie Szymona uczynił Pan Opoką swojego Kościoła, nadając mu imię Piotr. Powierzył mu klucze Kościoła, ustanowił go pasterzem całej trzody. Dar związywania i rozwiązywania, dany Piotrowi, został udzielony także Kolegium Apostołów pozostającemu w łączności z głową swoją. **Ta pasterska misja Piotra i innych Apostołów stanowi jeden z fundamentów Kościoła.** Jest ona kontynuowana przez biskupów pod prymatem Piotra” (KKK 881).

Prymat to dar Chrystusa dla Kościoła jako posługa Piotra i jego następców na rzecz jedności. **Prymat różni się od form rządzenia w innych ludzkich społecznościach. Nie jest to urząd koordynujący ani kierowniczy, nie można go również sprowadzić jedynie do prymatu honorowego ani też pojmować jako przywództwa typu politycznego. Należy rozumieć go w perspektywie Ewangelii.**

3. Już w Kościele apostołskim święty Piotr cieszył się otrzymanym od samego Pana Jezusa tytułem **pierwszego między Apostołami**. Wiele świadectw tego faktu znajdujemy w Nowym Testamencie. Opisy powołania Apostołów i listy członków Kolegium Apostolskiego zawsze wymieniają Piotra na pierwszym miejscu. Tak jest w scenie powołania uczniów (por. Mk 1,16; Mt 4,18; J 1,35–42); oraz we fragmentach, w których ewangeliści wymieniają skład Kolegium Dwunastu (Mk 3,16–19; Mt 10,2nn; Łk 6,14nn; Dz 1,13). W ewangelii według świętego Mateusza spis Apostołów rozpoczyna się od znamienych słów: „Pierwszy Szymon, zwany Piotrem”. Także dwie pozostałe Ewangelie synoptyczne oraz Dzieje Apostolskie wymieniają na początku imię Szymona. Pod Cezareą Filipową, po wyznaniu przez Piotra, że Jezus jest Bogiem i Mesjaszem, Chrystus odpowiedział: „Ty jesteś Piotr [czyli Skalą], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt 16,18n). Wreszcie po Zmartwychwstaniu Chrystusa, mimo niedawnego trzykrotnego zaparcia się Mistrza, **Piotr zostaje ustanowiony pierwszym pasterzem Owczarni**, która pozostanie na ziemi po wniebowstąpieniu Jezusa. Wyrażają to skierowane do Piotra słowa: „Paś owce moje!” (por. J 21,15–19). **Prymat Piotra, nadany mu przez samego Jezusa, od początku był uznawany w całym Kościele.** Świadectwem tego jest postawa świętego Pawła Apostoła, który mimo iż otrzymał misję nawracania pogan od samego Chrystusa, szukał także jej potwierdzenia z ust Piotra. Pisał zatem: „Udałem się do Jerozolimy dla poznania się z Kefasem [czyli Piotrem]” (Ga 1,18). Gdy zaś mówił o świadkach zmartwychwstania Jezusa, to na pierwszym miejscu wymienił właśnie Piotra (1 Kor 15,5) – mimo, że jako pierwsze zmartwychwstałego Pana spotkały kobiety (Mk 16,9; Mt 28,9; J 20,11–18). Po męczeńskiej śmierci Piotra Apostoła w Rzymie, autorytet pierwszego Biskupa Rzymu przeszedł na jego następców.

4. **Zapamiętajmy: Piotr jest Skalą, na której Chrystus zbudował swój Kościół; jest tym, który po swoim nawróceniu nigdy już nie zachwiał się w wierze i umacniał braci; jest wreszcie pasterzem, który prowadzi całą wspólnotę uczniów Chrystusa. Posługę jedności, zwaną prymatem, którą zlecił Piotrowi sam Jezus, kontynuuje każdorazowo jego następca. Jest nim zawsze Biskup Rzymu – miasta, w którym Piotr sprawował swoją misję i oddał życie za Chrystusa. Każdy Biskup Rzymu „jest głową Kolegium Biskupów, zastępcą Chrystusa i pasterzem całego Kościoła tu na ziemi” (KKK 936).**

Ewa Bembenista